

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Blot dette enkle, at når hr. Høgni Hoydal taler om den danske selvforståelse på den måde, som det skete lige før, føler jeg trang til at nuancere den danske selvforståelse med at sige, at den for mig omfatter et fællesskab med Færøerne og Grønland. Så kan vi tale om, hvad der er inde i det fællesskab, men det fællesskab eksisterer, det kan ikke slettes, og der vil jeg spørge, om hr. Høgni Hoydal fornemmer det samme?

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg er glad for, at fru Marianne Jelved går aktivt ind i den her diskussion, for jeg synes, at vi kommer videre, når vi diskuterer sådan nogle ting.

Altså jeg forstår det godt, og til det med et kulturelt fællesskab vil jeg sige: Som sagt står jeg selv midt i det med en dansk farmor, jeg har boet i Danmark, og jeg er glad for det danske samfund på alle områder, men jeg ser ikke nogen grund til, at det fællesskab skulle blive værre, ved at vi opnår, kan man sige, fuldt demokrati og fuld selvstændighed på Færøerne.

Jeg siger jo også, at selvstændighed i dag ikke er et spørgsmål om at isolere sig eller komme væk fra nogen. Det er jo et redskab til at samarbejde med. Sådan ser jeg selvstændighed i dagens verden. Det er et adgangskort til at deltage og tage ansvar i verden, og jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor det fællesskab, som fru Marianne Jelved så pænt omtaler, skulle ødelægges af en politisk selvstændighed. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil også godt complimentere hr. Høgni Hoydal for den tale, han holdt, for den var på mange måder tankevækkende, også med hensyn til hvad det er for en udvikling, man kan sidde og have bekymringer om i forhold til sine værdier og holdninger i det danske samfund. Derfor kan jeg ikke i forlængelse af det, fru Marianne Jelved sagde, lade være med at gøre den bemærkning, at jeg tror faktisk, at vi er ret mange, der har en meget stærk fællesskabsfølelse over for Færøerne og færinger og Grønland og grønlandere.

Kl. 19.40

Men jeg synes alligevel, at det er vigtigt at få sagt til hr. Høgni Hoydal, at hvis det er sådan, at der træffes en beslutning på Færøerne eller i Grønland om, at man ønsker selvstændighed, så

vil jeg, selv om jeg personlig har den meget stærke følelse over for de to dele af det, der i dag er det danske rige, stemme for, at vi selvfølgelig skal tilslutte os en sådan selvstændighed, selv om jeg vil græde indvendigt, mens jeg gør det.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for de ord.

Jo, selvfølgelig er der stærke følelser involveret, det er jeg også glad for at hr. Ole Stavad bekræfter.

Jeg er også glad for, at han her gentager det, som jo har været sagt så ofte, at hvis der etableres et flertal – nu har der jo engang været et flertal, jeg skal ikke komme ind på historien her, men den burde vi også gøre op med – og hvis man virkelig tror på folkeretten og den lighed og de rettigheder, som den giver, nemlig at ethvert folk har lov til at bestemme sin egen fremtid, så kræver det jo også, at et folk også aktivt kan være med til at lave en ordening, hvor det også praktisk kan lade sig gøre, og hvor det ikke bliver det her med, som jeg tror en dansk politiker engang sagde det, at hvis Færøerne smækker med døren, smækker vi med kassen. Så ser befolkningen på Færøerne det jo som en trussel snarere end som en mulighed.

Så det, jeg efterlyser, er, at den danske regering, både denne og den forrige, i stedet for konsekvent at støtte de kræfter, der siger, at vi skal blive i det såkaldte rigsfællesskab, også kan være med til at lave en praktisk ordening, der gør selvstændigheden ikke til en trussel, hvor man truer med økonomiske og administrative konsekvenser, men til en reel mulighed, hvor man også støtter processen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er taletiden udløbet, og der er ikke flere korte bemærkninger.

Så går vi videre i ordførerrækken, tak til hr. Høgni Hoydal. Den næste på talerlisten som ordfører er hr. Anfinn Kallsberg.

Anfinn Kallsberg (FF):

Hr. Høgni Hoydal havde en historisk beskrivelse af de sidste 6-7-8 år vedrørende selvstændighedsprocessen på Færøerne, og den er jeg fuldstændig enig i.

Det har jo været en proces, som startede i 1998, og jeg må sige, at den endte med de aftaler, som er indgået og vedtaget her i Folketinget og i Lagtinget i sommer. De er altså trådt i kraft.